

Toū Athnaiōn Aσκηταιείου οικήματα· ὑπὸ Φρ. Βερσάκη. 63

μόσθη προσφυῶς διὰ τὴν ἀμέσως μετὰ τὸ ἔκτον μετακιόνιον κατασκευὴν τῆς κλίμακος. Διότι τὸ περὶ τὸν βόθρον ὑψώματα καταλλήλως γρησιμοποιούμενον διηγούλουνε πολὺ τὴν κατασκευὴν ταῦτην ἅνευ μεγάλης δαπάνης.

Ἡ λείανσις τοῦ στυλοβάτου ἐνταῦθα προέρχεται ἐκ τοῦ λόγου ὃτι ἐκεῖ εὑρίσκετο τὴν κλίμακαν, προεκλήθη δὲ ἐκ τῆς προστριβῆς τῶν διεργομένων. Πλὴν τούτου καὶ τὰ κατὰ χώραν κείμενα λείψανα τῆς κλίμακος ἀποδεικνύουσι τὴν ὑπαρξίαν αὐτῆς. Εἶναι δὲ ταῦτα θεμελίωσις ἐκ τιτανολίθων ἀποτελουμένη ἐκ δύο βραχιόνων, ὡν δὲ μὲν διευθύνεται πρὸς δυσμάς, δέ δέ, κάθετος κατὰ τὸ δυσμικὸν ἄκρον τοῦ πρώτου, πρὸς βορρᾶν μέχρι τοῦ περιβάλλοντος τὸν βόθρον τοίχου. Ἐνταῦθα τὰ θεμέλια συγχωνεύονται πρὸς τὰ λείψανα τοῦ Ἐλευσίνου, γρησιμοποιηθέντα καὶ αὐτὰ ὡς θεμέλια τῆς κλίμακος. Ἐπὶ τῶν θεμελίων τούτων ἐτέθη τὴν κλίμακαν, ἀποτελεσθεῖσα καὶ αὐτῇ ἐκ δύο ὄμοιών βραχιόνων. Ἡ ἀνατολικὴ καὶ ἡ βόρειος πλευρὰ τοῦ πρώτου σκέλους φέρει ἐπὶ τῶν μνημονευθέντων θεμελίων σειρὰν πλακῶν λιθούς ύμηττίου ὑψους 0·18 καὶ πλάτους 0·43-0·50. Τοιαύτην σειρὰν πλακῶν θύ ἔφερε καὶ τὸ ἔτερον σκέλος ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ. Ἐπὶ τούτων ἡδράζοντο ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ μὲν μέρους τοῦ πρώτου σκέλους τὴν πρώτη βαθμίαν, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων τὴν πλευρὰ τοῦ βάθρου τοῦ βαστάζοντος τὰς λοιπὰς, καὶ οὕτως, ὥστε νὰ ἀφίνωσιν αἱ τελευταῖαι μικρὸν κράσπεδον ἐπὶ τῶν πλακῶν. Πρὸ τῆς πρώτης βαθμίδος αἱ πλάκες αῦται ἔξειχον, ἀποτελοῦσσαι πόδιον, ὡς ἔξαγεται ἐκ τῆς ἀναλυρώσεως καὶ τῶν τόρμων τῆς πρώτης σειρᾶς πλακῶν. Αἱ πλάκες συνδέονται πρὸς ἄλληλας καὶ πρὸς τὸν στυλοβάτην διὰ Ι συνδέσμων.

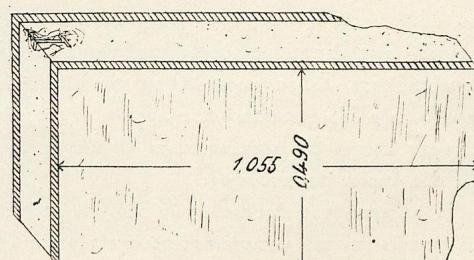
Ἐνεκα τῆς κλίμακος ἐκαλύψθη διὰ φραγμάτων τὸ μέρος τοῦτο τῆς στοᾶς. Ἀπετελοῦντο δὲ τὰ φράγματα ἐκ δόμων λιθούς ύμηττίου ὑψ. 0·82, πλ. δὲ 1·03 καὶ πάχ. 0·376 (*εἰκ. 15*).

Περὶ τῆς φραξεως τῶν μετακιονίων ἔχομεν τὰ ἔξῆς τεκμήρια: Ἐπὶ τοῦ στυλοβάτου εἶναι ἐγκεχωριγμένοι ἐν τῇ θέσει τῶν κιόνων κύκλοι ἐνούμενοι διὰ μιᾶς γραμμῆς διερχομένης διὰ τῆς διαμέτρου (*εἰκ. 3*). Ἡ γραμμὴ αὕτη δρίζει τὴν θέσιν τῶν διαφραγμάτων καὶ συμπίπτει πρὸς τὸ

μέτωπον αὐτῶν, διέρχεται δὲ καὶ διὰ τοῦ μέσου τοῦ στυλοβάτου. Ἡ ἐσωτερικὴ ἀκμὴ τοῦ στυλοβάτου κατὰ τὸ μέρος, ἐνθα ὑπάρχει ἡ γραμμὴ αὕτη, εἶναι ἀνώμαλος κατ’ ἀντίθεσιν πρὸς τὸ λοιπὸν μέρος, διπερ ἔξειργάσθη ὡς συνήθως ὄμαλῶς εἰς βάθος διλήγων ἐκατοστῶν τοῦ μέτρου. Ἡ λεπτομέρεια αὕτη προέρχεται ἐκ τοῦ λόγου ὃτι τὸ δεύτερον μέρος τοῦ στυλοβάτου ἡτο δρατὸν καὶ ἐκ τούτου ἔπειτε πάλιον λαξευθῆ ὄμαλῶς, ἵνα τὸ χῶμα προσαρμοζόμενον πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν πλευρὰν δεικνύῃ εὐθεῖαν γραμμὴν κατὰ τὴν ἀνω ἀκμήν, ἐν τῷ τὸ πρώτον, δὲν κεκαλυμμένον, δὲν εἶχεν ἀνάγκην τῆς ἔξειργασίας ταῦτης. Ἡ ισχυροτέρα ὄμως ἀπόδειξις τῆς φραξεως ἔξαγεται ἐκ τοῦ κατὰ χώραν κείμενου διαφραγμάτος τοῦ πρώτου ἐξ ἀνατολῶν μετακιονίου ἐφαρμοζόμενου ἐπὶ τοῦ τοίχου καὶ τοῦ κίονος (AE 1908 266 εἰκ. 10 καὶ ἐνθάδε εἰκ. 1 δεξιά). Πλὴν τούτων ὄμως ὑπάρχει καὶ σπόνδυλος τῶν κιόνων τῆς στοᾶς φέρων τὴν ἐντομήν, πρὸς ἣν προσηρμόδιον τὰ διαφραγμάτα (εἰκ. 6).

Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῦ στυλοβάτου γραμμὴ διέρχεται διὰ τοῦ μέσου αὐτοῦ, πρέπει καὶ τὰ διαφράγματα νὰ ἔχωσι περίπου τὸ ἡμίσυ τοῦ πλάτους τοῦ στυλοβάτου. Τὸ μέγεθος τοῦτο ἀκριβῶς ἔχουσι καὶ οἱ ἀπεικονισθέντες δόμοι, τὸ δὲ μῆκος αὐτῶν εἶναι ἵστον πρὸς τὸ ἡμίσυ τοῦ μετακιονίου. Συγδέονται δὲ διὰ συνδέσμων Ι μόνον κατὰ τὴν μεταξὺ τῶν δύο δόμων κατακόρυφον ἀρμογήν, ἐπὶ δὲ τοῦ πρὸς τὸν κίονα ἐφαρμοζόμενου ἀντιθέτου ἄκρου δὲν ὑπάρχει τόρμος (εἰκ. 15). Ἡ τελευταία λεπτομέρεια εἶναι ισχυρὸν τεκμήριον περὶ τῆς προελεύσεως τῶν δόμων τούτων ἐκ τῶν διαφραγμάτων.

Οἱ δόμοι ἔχουσι δύο διάφορα ὑψη, δὲ μὲν δηλ. 0·82, οἱ δὲ 0·49 (*εἰκ. 16*). Ἐπιτιθεμένων δὲ

Εἰκὼν 16. Ἀνατολικῆς στοᾶς δόμος τῶν φραγμάτων τοῦ μετώπου.